

hendū esse fumat pro fumauit: atq; idcirco fumat vltimā debere cir-
cūflectere: merito a seruiō in eodē loco explodit: neq; vllō modo ē ad-
mittēdū. S; neq; illa quę sunt a dico. is. duco. is. ⁊ facio. is. cōposita: q̄
abijciunt. e. litterā finalē in secūda psona singulari presentis impatiui
modi: alio modo sunt pferēda: quā secūdū regulas accētus latini. Si-
cut neq; aduerbia illa isthuc illuc. isthic illic. et similia. neq; obstat qđ
sunt abscissa ab eo qđ est isthuce. illuce. iā donec siue ex eo qđ est abscis-
sum ab eo qđ donicū: siue ex regula de accētū latino tradita primā cir-
cūflectit. Tertio inquā accētus latini regula fallit attractione: si-
ue inclinatione: ex natura vt aiunt quarūdā particularū: quas dicunt
habere vim attrahēdi siue inclinādi ad se vltimā syllabā dictiōis pae-
cedētis. Graecitamē aliter dicūt appellari apud se qualdā particulas
encliticas hoc ē inclinatiuas: nō qđ ad se inclinēt vltimas dictionum
precedētū syllabas: s; qđ ad illas suos accētus remittāt. Sed siue hoc
siue illud sit: qđ ad rationē plationis attinet: nihil refert. Sed habeāt
graeci huiusmodi particulas inclinatiuas: qbus est cōsuetū acuerē vl-
timas dictionū syllabas: id quod apud illos habere nescio quā suavi-
tatē Quilian⁹ dicebat: Latini fmonis cōsuetudo huiusmodi accen-
tus q̄si pegrinos penitus reformidat. Quis igit̄ pceptū illud pri-
mus induxit: aut vnde factū est: qđ tā p̄tinaciter indoctoꝝ animis in-
sederit: vt nihil sit: qđ maiori cōtētione defendāt? Quib⁹ astipulātur
nō infime cōditionis homines: s; maximī in re litteraria viri. Atq; im-
primis Aldus manuti⁹: qui nūquā aliter pūgit libros: quos p totū oz-
bem terre disp̄git. Sed quid si Quilian⁹ nihil tale p̄cipit? Quid
si nemo est hodie: qui vix doctū ita loquētē audierit: neq; opinor Al-
dus ipse sic vnquā est locutus. Igit̄ Aldus: quispiā dicet: aliud facit:
aliud p̄cipit. Sic ē p̄fecto. plenaq; huiusmodi errorib⁹ est vita. Sed
in hoc peculiare quiddā accidit: vt cōtra falsum p̄ceptū: recte homi-
nes loquant̄ eruditi: alijs in reb⁹ ediuerso bene p̄cipiāt: ⁊ agāt ma-
le. Sed esto syllaba inclinatiuę particule incubēs acueda sit id qđ est i
nostris p̄ceptionib⁹ traditū: num ita debet acui: vt isti faciūt: hoc
est excitato ac vehemētī quodā sono? Cur igit̄ dedisti nobis p̄cep-
tū qđ erat postea dediscēdum? Nimirū quia illic cū vulgo hoc ē cum
pueris rudib⁹: cū p̄ceptorib⁹ parū eruditis: cū sacrificulis ⁊ edituis
res agebat. Qđ gen⁹ hominū nihil p̄bat: nisi qđ didicit: atq; plerūq;
nouitatib⁹ offendit. Quos cū recta nō possem⁹ adoziri: dolis fuerunt
circūueniēdi. Dixim⁹ nāq; huiusmodi syllabas nō incitato illo accētū
p̄ferendas: quē latinus sermo recusat: s; clemētiori ⁊ q̄lis est fere quē
ipsi moderatū appellabāt. Idq; testati sum⁹ in cōmentationibus nr̄is